MAATREGEL AMMONIAKEMISSIEREDUCTIE EN VERVANGENDE STAL

Vraagstelling

Kan het oprichten van een vervangende (nieuw te realiseren) stal ingepast worden binnen de nieuwe aanpak Maatregel ammoniakemissiereductie op veehouderijen?

5.1.5
5.1.5
5.1.5

- Andere locatie: het is niet aannemelijk dat een vervangend dierenverblijf op dezelfde plek gerealiseerd kan worden. De oude stallen blijven staan om de dieren te huisvesten totdat het vervangende verblijf is opgericht;
- Samenvoegen van stallen: hierdoor ontstaat evident een andere bedrijfssituatie;
- 5.1.5
  5.1.5
- Het dierenverblijf wordt ook bij een gelijkblijvend aantal dieren waarschijnlijk zo uitgevoerd dat er een grotere oppervlakte per dier wordt aangehouden vanwege dierenwelzijnseisen (inspelend op toekomstige wetgeving).

5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5

5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5
5.1.5

5.1.5 Als een stal aan het einde komt van de afschrijvingstermijn (gemiddeld 30/40 jaar?), is het onredelijk om aan een ondernemer te vragen hoge investeringen in die stal te doen. Daarnaast is het in oudere stallen vaak moeilijk/niet mogelijk om moderne huisvestingssystemen te realiseren of vraagt dat om hogere investeringskosten.

Aan Hekkelman Advocaten is gevraagd om hierover mee te denken. Zij hebben hier een eerste aanzet voor gegeven. Deze aanzet vraagt nadrukkelijk nog om verdieping en uitwerking:

5.1.5
5.1.5
5.1.5

5.1.5

Een argument om ook wijzigingen in gebouwaanpassingen mogelijk te maken (waarbij niet meer dieren/andere dieren worden toegestaan), is dat oude stallen worden vervangen door nieuwe stallen met de nieuwste technieken. In dat opzicht kan het pleitbaar zijn dat sprake is van een beheermaatregel wanneer duidelijk is dat de gebouwaanpassing (ook gelet op de aanlegfase) evident beter is voor de beschermde natuur in Natura 2000. Immers, bij het toepassen van een luchtwasser op een traditionele bestaande stal, zullen er ook wijzigingen plaatsvinden in emissiepunten. Voor de houdbaarheid van dit standpunt zal het duidelijk moeten zijn dat de wijziging in totaliteit evident beter is voor de beschermde natuur in Natura 2000 dan het behouden van de oude situatie en er geen gelijkwaardige alternatieve mogelijkheden zijn om aan de ammoniakemissie-eisen te voldoen. En dat er ook geen andere negatieve effecten voor Natura 2000 optreden door de gebouwaanpassingen. De vraag kan worden gesteld of er op detailniveau inzicht moet zijn op de stikstofdepositie in Natura 2000 om een stikstofemissiereducerende maatregel te kunnen kwalificeren als passende maatregel en beheermaatregel. De maatregel draagt namelijk bij aan een forse reductie van stikstofemissies, terwijl de capaciteit niet uitbreidt. Met andere woorden, qua emissies (die uiteindelijk kunnen neerslaan als depositie) is de situatie mét de maatregel in ieder geval beter voor de beschermde natuur in Natura 2000 dan de situatie zonder de maatregel. Dit kan wellicht anders zijn wanneer de veehouderij dicht in de buurt van Natura 2000 is gevestigd, en de stal dichterbij Natura 2000 zou worden verplaatst. Het toelaten van die situatie ligt niet direct in de rede.'

Voorgaande denklijn biedt wellicht een opening om maatwerk te leveren in situaties waar het evident onredelijk is om verplicht te investeren in huisvestingssystemen in een bestaande stal waarvoor de afschrijvingstermijn nadert. Hiervoor moeten dan wel randvoorwaarden uitgewerkt worden. De denklijn biedt geen vrijbrief om in alle gevallen vervangende bouw van een dierenverblijf mogelijk te maken.

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

5.1.5

Een mogelijke beheersmaatregel is om een goede voorbeeldcasus uit te werken in samenspraak met bijvoorbeeld MOB/natuurorganisaties. En op basis van zo'n uitwerking de randvoorwaarden voor toepassing te bepalen.
Daarnaast vraagt het mogelijk maken van vervangende bouw ook nog uitwerking hoe we dit kunnen implementeren, bijv met een beleidsregel of HHC (liever niet in de verordening, tenzij het niet anders kan).